

идешъ право въ морето, да влѣзешъ на самото дъно, да земешъ едно камъче и да ми го донесешъ, ама гледай да не се бавишъ по пѣтя, а по-скоро да додешъ". Поклонила му се смъртъта и бѣгомъ отишла та му донесла исканото камъче. „Айде сега, рекалъ Господъ, земи камъчето та го разпукни на две половини, да видишъ какво има вътре". Смъртъта го разпукнала и отъ него излѣзло едно червейче, което почнало да лази по ржката ѝ. „Ела сега при менъ", рекалъ Господъ, на смъртъта и тя наближила уплашена до него. „Кой направи това червейче?" — „Ти, Господи". — „Кой му даде душа, кой го храни, пази въ срѣдъ камъка и морското дъно?" — „Ти Господи". — „Когато азъ давамъ животъ и храна на това червейче въ срѣдъ камъка и на морското дъно, колко повече и на хората, които съмъ създалъ като менъ, и азъ ги не жалия, та ти ли ще ги жалишъ?" Тогава Господъ я прокълналъ и рекалъ: „Отъ днесъ нататъкъ да бждешъ слѣпа, за да не можешъ да разпознавашъ и да виждашъ хората, кой отъ тѣхъ е сиромахъ, кой е чорбаджия, кой старъ, и кой младъ; да бждешъ глуха, за да не чувашъ плачоветъ и молбитъ на хората; да бждешъ нѣма, за да не приказвашъ и да не те познаватъ хората; да бждешъ невидима, за да не те виждатъ и да не се плашатъ отъ тебъ; и най-после, да бждешъ немилостива, за да не гледашъ никому хатъръ!" И ударилъ Господъ една плесница по лицето ѝ, та отъ тогава смъртъта е станала слѣпа, глуха, нѣма, невидима и немилостива.

ЩО Е ГРѢХЪ

Едно време живота на хората е билъ много първобитенъ, нравитъ имъ прости и понятията доста ограничени, поради което и крѣга на ония работи, които сж били допустими или не отъ обществения и религиозенъ моралъ, е билъ твърде ограниченъ и се е въртялъ преимуществено около почитанието на Бога и първоначалната етика на семейния и общественъ животъ. Всичко онова, което не е било съобразно съ тѣхъ, се е считало за грѣхота. Неизпълнението на Божиитъ заповѣди, непочтителното отнасяне спрямо родителитъ, лѣжата, кражбата, измамата, изедничеството, прелюбо-